

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นนาและความสำคัญของปัญหา

วิทยาการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเจริญรุคห์นำไปอย่างรวดเร็ว ปัจจุบันได้มีการนำเอatechnologyมาใช้ทั้งในระดับความจำเป็นและความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศอย่างมาก และเป็นที่กล่าวขานกันว่า หากประเทศไทยไม่มีฐานทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีมารองรับเพื่อเพิ่มผลผลิตทางด้านอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม ประเทศไทยจะอยู่ในสภาพล้าหลัง และไม่สามารถจะแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ในตลาดโลกได้ ดังนี้จึงอาจจะกล่าวได้ว่า วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของระบบเศรษฐกิจปัจจุบัน และเป็นการช่วยยกระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ของประชาชนทั่วโลก

ประเทศไทยได้เล็งเห็นความสำคัญของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จึงระบุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 ฉบับที่ 6 และฉบับที่ 7 ได้นำการผลิตกำลังคนสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมา เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศไทยจากสังคมเกษตรกรรมเป็นสังคมอุตสาหกรรมในอนาคต และนอกจากนี้ยังได้กล่าวไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (2535-2539) อันเป็นนโยบายของรัฐทางด้านการศึกษา กล่าวคือ

นโยบายของรัฐในระดับมัธยมศึกษา "เร่งพัฒนาและส่งเสริมการเรียนการสอน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทั้งในด้านเนื้อหาสาระ และกระบวนการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ที่มีฐานสูงขึ้น สามารถประดิษฐ์ คิดค้น และนำไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่อย่างมีดุลยภาพ"

นโยบายของรัฐในระดับอุดมศึกษา "ส่งเสริมการขยายการผลิตกำลังคนระดับกลาง และระดับสูง ในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับการขยายตัวทางเกษตรกรรม อุตสาหกรรม อุตสาหกรรมการเกษตร และการบริการที่เหมาะสมกับทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในและนอกประเทศ" (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2535)

จากนโยบายดังกล่าว ในระดับมัธยมศึกษานี้ต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้ในฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ยังไม่สามารถประกอบอาชีพได้เพียงเพื่อสำหรับศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นต่อไป แต่ระดับอุดมศึกษาถือว่าเป็นกำลังคนระดับกลางและระดับสูง ซึ่งรัฐก็ต้องการบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีดังกล่าวที่เข้าสู่ตลาดแรงงานเพิ่มมากขึ้น ซึ่งมีความจำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย

ระบบเศรษฐกิจอุตสาหกรรมมีความต้องการกำลังคนระดับกลางในตลาดแรงงานสูง ผู้ประกอบการธุรกิจเอกชนมักจะนิยมจ้างผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวส. เข้าทำงาน เพราะหวังว่าผู้สำเร็จการศึกษาระดับนี้คงจะทำงานให้ได้ สำหรับการจัดทำกำลังคนระดับกลางของผู้ประกอบการ มีวิธีการต่าง ๆ 4 วิธีดัง

1. รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวส. เข้าไปทำงาน ในขณะที่ทำงานก็มีการฝึกอบรมเพิ่มเติมไปด้วย

2. เลือกคนที่มีความสามารถสูงขึ้นมาทำงานในระดับนี้ บางรายก็ส่งเสริมให้ไปเรียนต่อ

3. คัดเลือกคนให้เข้ารับการฝึกอบรมภายใต้ภาระงานของตน

4. รับสมัครผู้มีประสบการณ์ และมีความสามารถระดับนี้จากที่อื่นเข้าทำงาน โดยเส้นอเงินเดือนให้สูงกว่าที่อื่น (ก่อ สวัสดิพัณฑ์, 2526)

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มักจะแสวงหาบุคลากรระดับกลางนี้จากระบบการศึกษาทั้งจากรัฐและเอกชนเป็นส่วนใหญ่ แม้ว่าจะมีวิธีการต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วก็ตาม และยังมีคำถามมาอีกว่า ระบบการศึกษาจะสามารถผลิตบุคลากรที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้แก่ผู้ประกอบการ (ผู้ใช้) ได้หรือไม่ ตรงตามที่ต้องการหรือไม่

การศึกษาวิชาชีพระดับต่ำกว่าปริญญาตรี หรือทางอุตสาหกรรมหรือช่างเทคนิค ถือว่า เป็นกำลังคนระดับกลาง เป็นที่นิยมและต้องการของผู้ประกอบการนักเรียน นักศึกษาเป็นอันมาก จนทำให้รัฐต้องเพิ่มทรัพยากรในการจัดการศึกษาระดับนี้มากขึ้น และได้ให้ภาคเอกชนมีบทบาทเข้ามามีส่วนร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาวิชาชีพให้แก่ผู้เรียนที่ตลาดโอกาสในการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในสถานศึกษาของรัฐ โดยเฉพาะสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งการผลิตกำลังคนระดับกลางทางด้านนี้ มีความสำคัญต่อการพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรมของประเทศไทย แต่อย่างไรก็ตามการผลิตกำลังคนระดับสูงและระดับกลางสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศไทยยัง

มีปริมาณน้อยไม่เพียงพอ กับความต้องการเพื่อรองรับการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของประเทศไทย และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับประเทศไทยที่พัฒนาแล้ว เช่น ประเทศเกาหลีใต้ ในปี 2524 มีกำลังคนสาขาวิชาศาสตร์และเทคโนโลยี 525 คนต่อประชากรหนึ่งหมื่นคน ส่วนของประเทศไทยในปี 2527 มีกำลังคนสาขาวิชาศาสตร์และเทคโนโลยีรวมช่างเทคนิค 98 คนต่อประชากรหมื่นคน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ "แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6", 2530 : 154)

จากประเด็นปัญหาการผลิตและความต้องการด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์กำลังคนระดับกลาง ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาและวิเคราะห์ความต้องการของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาศาสตร์และเทคโนโลยีในตลาดแรงงาน ซึ่งงานวิจัยชิ้นนี้จะพยายามให้เห็นความต้องการกำลังคนระดับกลางของสถานประกอบการ หรือตลาดแรงงานทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตลอดจนการสะท้อนให้เห็นหลักสูตรการเรียนการสอนสาขาวิชาศาสตร์และเทคโนโลยี ว่าสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานหรือไม่ อย่างไร หรือความมีการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรหรือไม่ต่อไปในอนาคต หรืออาจจะให้ผู้ประกอบการ (ผู้ใช้) เข้ามามีส่วนร่วมกำหนดหลักสูตรสาขาวิชาศาสตร์และเทคโนโลยีหรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาของตลาดแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาศาสตร์และเทคโนโลยี
2. เพื่อศึกษาความต้องการของผู้ประกอบการ ในการใช้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาศาสตร์และเทคโนโลยี
3. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ตามความคิดเห็นของผู้ประกอบการและผู้บริหารสถาบัน การศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยมีดังต่อไปนี้

- การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และปัญหาในตลาดแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาศาสตร์และเทคโนโลยี
- การสำรวจความต้องการของผู้ประกอบการ ในการใช้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทั้งในเชิงปริมาณและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษา

- ความต้องการในเชิงปริมาณ ได้แก่ จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา เนพะสาขา วิชาดังต่อไปนี้ ช่างยนต์ ช่างกลโรงงาน ช่างก่อสร้าง ช่างท่อและประปา (เชื่อมและโลหะแผ่น) ช่างเทคนิคคุณภาพกรรม (เคมีภัณฑ์, ช่างไม้) ช่างไฟฟ้ากำลัง ช่างอิเล็กทรอนิกส์ เทคโนโลยีลิ่งทอง ช่างเคหภัณฑ์ ช่างพิมพ์ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

- ความต้องการในคุณลักษณะที่พึงประสงค์

- ความคิดเห็นของผู้บริหารสถาบันการศึกษา สังกัด

- กรมอาชีวศึกษา

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

- สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

- สถาบันการศึกษาของรัฐสังกัดทบทวนมหาวิทยาลัย

- สถาบันการศึกษาของเอกชนสังกัดทบทวนมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับ

- นโยบายการรับนักศึกษาเข้าศึกษาในสถาบัน

- ความล้มเหลวในการประกอบการ

- ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน

ตัวแปรที่ศึกษา

- สภาพของตลาดแรงงานสาขาวิชาศาสตร์และเทคโนโลยี ศึกษาในประเด็น

- กำลังคนสาขาวิชาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของ

ประเทศไทย

- ปัญหาของตลาดแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาศาสตร์ และเทคโนโลยี ศึกษาในประเด็น

2.1 ความต้องการกำลังคนระดับกลาง (ช่างอุตสาหกรรม) ในปัจุหามีเกี่ยวกับ เชิงปริมาณ ได้แก่ การขยายตัวทางด้านอุตสาหกรรมอยู่ในระดับสูง ทำให้เกิดภาวะการขาดแคลน กำลังคนจำนวนมาก

2.2 ความต้องการกำลังคนระดับกลาง (ช่างอุตสาหกรรม) ในปัจุหามีเกี่ยวกับ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่

- (1) ความรู้และทักษะพื้นฐานไม่เพียงพอ
- (2) ขาดกิจินัยในการทำงานที่น่ายั่งพึงประสงค์
- (3) ความรู้ความสามารถไม่ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน
- (4) การปรับตัวไม่ทันกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง

3. ความต้องการของตลาดแรงงานสาขาวิชาศาสตร์และเทคโนโลยี ว่ามีความต้องการกำลังคนระดับกลาง (ช่างอุตสาหกรรมหรือช่างเทคนิค) ทึ้งในเชิงปริมาณและคุณลักษณะที่พึงประสงค์

3.1 เชิงปริมาณ หมายถึง จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตร- วิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาศาสตร์และเทคโนโลยี จากสถาบันการศึกษาของรัฐและเอกชน

- จำแนกตามสาขาวิชา 11 สาขาวิชา ได้แก่ ช่างยนต์ ช่างกล โรงงาน ช่างก่อสร้าง ช่างท่อและประปา (เชื่อมและโลหะแผ่น) ช่างเทคนิคคุณลักษณะ ช่างไฟฟ้ากำลัง ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างพิมพ์ ช่างเด็กยานพาหนะ เทคโนโลยีสิ่งทอ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
- จำแนกตามประเภทสถานประกอบการ ได้แก่

(1) ประเภทการผลิต จำแนกออกเป็น

- การผลิตอาหาร เครื่องดื่ม และยาสูบ
- การผลิตสิ่งทอ สิ่งถัก เครื่อ-แต่งกาย หนังสือ ฯลฯ ผลิตภัณฑ์ทันสมัย

- การผลิตไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้ รวมทั้งเครื่องเรือน
- การผลิตกระดาษ และผลิตภัณฑ์กระดาษ การพิมพ์และการพิมพ์โฆษณา

- การผลิตเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี น้ำมันปิโตรเลียม ถ่านหิน ยางและพลาสติก

- การผลิตผลิตภัณฑ์จากแร่อโลหะ ยกเว้นผลิตภัณฑ์จากน้ำมัน ปิโตรเลียม และถ่านหิน
- อุตสาหกรรมโลหะขั้นเมล็ดฐาน
- การผลิตผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์
- อุตสาหกรรมการผลิตอื่น ๆ

(2) ประเภทไฟฟ้า ก๊าซ และประปา

(3) ประเภทการก่อสร้าง

- จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ ได้แก่
 - (1) ขนาดเล็ก คือ สถานประกอบการที่มีจำนวนกำลังคน 1-19 คน
 - (2) ขนาดกลาง คือ สถานประกอบการที่มีจำนวนกำลังคน 20-99 คน
 - (3) ขนาดใหญ่ คือ สถานประกอบการที่มีจำนวนกำลังคน 100 คน ขึ้นไป

3.2 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ในด้าน

- คุณลักษณะบุคลิกภาพส่วนตัว
- คุณลักษณะด้านวิชาการ

คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ความต้องการ หมายถึง ความประสงค์ของผู้ประกอบการของภาคเอกชน และรัฐ-
วิสาหกิจที่ประกอบธุรกิจและอุตสาหกรรม ในการใช้
แรงงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ขั้นสูง สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทั้งในเชิงปริมาณ
และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ผู้สำเร็จการศึกษาระดับ หมายถึง
ประกาศนียบตริวิชาชีฟชั้นสูง

ผู้ได้ศึกษาครบตามหลักสูตรอาชีวศึกษา ระดับ
ประกาศนียบตริวิชาชีฟชั้นสูงที่ได้กำหนดไว้ มี

11 สาขาวิชา ได้แก่ ช่างยนต์ ช่างกลโรงงาน
ช่างก่อสร้าง ช่างท่อและประปา (เชื่อมและ
โลหะแผ่น) ช่างเทคนิคอุตสาหกรรม ช่างไฟฟ้า
กำลัง ช่างอิเลคทรอนิกส์ เทคโนโลยีลิ่งทอง
ช่างเคหภัณฑ์ ช่างพิมพ์ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หมายถึง สาขาวิชาที่เป็นหนึ่งในกลุ่มวิชาที่ UNESCO
ได้จัดจำแนกไว้ตามมาตรฐานสากล ว่าด้วย
การจัดกลุ่มวิชาทางการศึกษา (ISCED)
และสำหรับสาขาวิชาหลักสูตรการอาชีว-
ศึกษาด้านอุตสาหกรรม ประกอบด้วย การ
อาชีวไฟฟ้าและอิเลคทรอนิกส์ การอาชีว-
ช่างกล การอาชีวโลหะ และสาขาวิชาเทคนิค
ลิ่งทอง

ตลาดแรงงาน หมายถึง แหล่งที่ผู้จบหลักสูตรประกาศนียบตริวิชาชีฟชั้นสูง (ปวส.)
สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้าไปร่วมทำงานอยู่ด้วย
ซึ่งเป็นสถานประกอบการที่ประกอบธุรกิจและอุตสาหกรรม
ประเภทต่าง ๆ ของภาคเอกชน และรัฐวิสาหกิจ

ผู้ประกอบการ หมายถึง หัวหน้างาน หรือเจ้าของที่ประกอบธุรกิจและอุตสาหกรรม
ประเภทต่าง ๆ ในภาคเอกชน และรัฐวิสาหกิจ

ผู้บริหารสถาบันการศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการหรืออธิการบดี ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หรือรองอธิการบดีสถาบันการศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล สถาบันการศึกษาของรัฐสังกัดทบทวนมหาวิทยาลัย และสถาบันการศึกษาของเอกชนสังกัดทบทวนมหาวิทยาลัย

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ หมายถึง ลักษณะท่าทาง อุปนิสัย และพฤติกรรมที่ต้องการของผู้ประกอบการหรือนายจ้าง ซึ่งได้แก่

1. คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพส่วนตัว หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกทางกาย อารมณ์ และกิริยาท่าทางตามแบบฉบับของแต่ละบุคคล
2. คุณลักษณะด้านวิชาการ หมายถึง ความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงาน ตลอดจน ประยุกต์การณ์ที่นำมาใช้ในการปฏิบัติงาน เพื่อให้บังเกิดผลสำเร็จของงาน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) ซึ่งมีวิธีดำเนินการวิจัย 2 ลักษณะ คือ การวิเคราะห์ และการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม
2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวนทั้งหมด 2 กลุ่ม คือ ผู้ประกอบการ และผู้บริหารสถานการศึกษา
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ประเภทคือ วิเคราะห์เอกสาร และแบบสอบถาม
4. การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจนำมารวิเคราะห์แล้วเรียบเรียงเป็นความเรียง

5.2 ข้อมูลที่เป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่า "ที" (t-test)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ได้มีการรวบรวมข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหาความต้องการผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาศาสตร์และเทคโนโลยีในตลาดแรงงาน

2. ได้ทราบข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร สาขาวิชาศาสตร์และเทคโนโลยีของวิทยาลัยอาชีวศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

3. ผลการวิจัยนี้ จะเป็นแนวทางสร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับธุรกิจภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจ ในการพิจารณาว่าทำอย่างไรระบบการศึกษาจะจึงสามารถผลิตกำลังคนระดับกลางนี้ให้มีคุณภาพที่ดีได้

ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิจัย

บทที่ 1 บทนำ เสนอความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ตัวแปรที่จะศึกษา วิธีดำเนินการวิจัย คำนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ใน การวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และลำดับขั้นในการเสนอผลการวิจัย

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ส่วนสุดท้าย เป็นบรรณานุกรม และภาคผนวก